

פרשת שמיני ~ כ"ז ניסן תשפ"ה ~ גליון תק"ז - שנה י"א

זהלכתא בנחמני

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליק מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמוען דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספח"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מורינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ה' ח"א - "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וגו'" (תהלים נ"ח) ~

רבנו הקדוש זי"ע ועבי"א מלביש תורה זו במאמר חז"ל זה (ב"ב דף ע"ג), וזה פירושו: אמר רבה בר בר חנה זימנא
חדא הוא קאזילנא בספינתא, וסנאי ספינתא בין שיצא לשיצא דבורא
תלתא יומא ותלתא לילותא איהו בזקיפו ואנן בשיפולי, - וכי תימא
לא מסני ספינתא טובא - כי אתא רב דימי אמר: כמיחם קומקומא
דמיא מסניא שיתין פרסי - ושדי פרשא גירא וקדמא לה איהי, - ואמר
רב אשי: ההוא גילדנא דימא הוה, דאית לה תרי שיצא.

(פירש"ב"ם - "שיצא": סנפיר, "בין שיצא לשיצא": - סנפירין בגב הדג
אחד לצד הראש ואחד לצד הזנב. איהו בזקיפו: - שהיה הולך כנגד
הרוח. ואנן אזלינן בשיפולי: כמו שהרוח הולך, דמים של ים אינם
נובעים, אלא ע"י הרוח הולכין בהם. כמיחם קומקומא "דמיא":
כשיעור שמחממים קומקומים של מים חמים. "ושדיא פרשא גירא":
כשהיה שום אדם יורה בחץ ובקשת על שפת הים לארץ, הוה הזינן
דקדמא לה ספינתא לחץ.

לד. מה כוונת ספינתא?

לשון חשיבות (עי' מו"ק כ"ח ע"א "מאן חשוב" - "מאן ספון") דא בחי' גבורה יראה, כמו שכתוב (ישעיה ל"ג)
"יראת ה' היא אוצרו" - שהיא עיקר החשיבות.

לה. מהו כוונת "שיצא"?

שיצא לשון צרה, כמו שכתוב (במדבר ט') "ואכלה אותם כרגע" - ותרגמו "ואשצי יתהון".

לו. מה הכוונה "תלתא יומא ולילותא"?

דא בחי' מצוות, שיש בהם "מושכלות", ומקובלות, וחקות - וכתוב בהן והגית בו יומם ולילה.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי אהרן הכהן רוזנפלד זצוק"ל - מפינסק קרלין

(ליום היארצייט)

האדמו"ר רבי אהרן ראזנפעלד מפינסק קרלין היה רגיל לומר הרבה בספר
"ליקוטי תפילות".

בנו האדמו"ר שליט"א סיפר, שלאביו היה ספר תהלים שבו השתמש במשך
עשרות שנים, בספר זה הוא ציין את סדר המזמורים של 'תיקון הכללי' והיה
אומרם.

לז. מה הכוונה "איהו בזקיפו ואנן בשיפולי"?

זה בחי' "ישמח ה' במעשיו - ישמח ישראל בעושיו".

לח. מה הכוונה "כמיחם קומקמא דמיא"?

דא מוחא, כמ"ש (שה"ש ד') "ונוזלים מן לבנון".

לט. מה הכוונה "מסגי שיתין פרסי"?

דא בחי' גבורות "שישים גבורים" - "ורעם גבורותיו".

מ. מה הכוונה "וכי שרא פרשא גירא"?

פרשא - דא בחי' "חסד", שהוא מוציא לאור תעלומות דברים המצומצמין הוא מפרש אותם. גירא - דא (תהלים

קמ"ד) "שלח חיציק ותהמם" דא בחי' "שב לימיני" וכו'.

מא. מה הכוונה "קדמא לה איהי"?

דא בחי' יראה שהיא קודם, - שהיראה היא קודמת, כמ"ש (תהלים קי"א) "ראשית חכמה יראת ה'".

מב. איך רבנו הקדוש מבאר מאמר חז"ל זה לפי מה שכתב בתורה נוראה זו?

שרבה בר בר חנה סיפר, שהלך כ"כ במדת היראה, וראה גודל כח היראה עד שיכול להבין עי"ז בין קודם גזר דין לאחר גזר דין, וזהו: בין שיצא וכו' והדר מפרש איך יכול להבין - היינו ע"י המצוות שהם בחי' תלתא יומא וכו' יכול להבין, ודוקא כשעושין אותן בשמחה, וע"י שמחת המצוות יכול להבין כי הקב"ה משמח במעשיו והשמחה היא מלובשת בהמצוות כנ"ל, ואנחנו משמחין למטה ג"כ בהקב"ה, כמ"ש "ישמח ישראל בעושיו", ואין רצונינו בשום שכר עוה"ב כנ"ל.

מג. היכן זה מרומז במאמר רבב"ח (שהשי"ת משמח בישראל ואנחנו שמחין עם השי"ת)?

וזהו איהו בזקיפו ואנן בשיפולי - "לפי שמחתו כן שמחתינו" - ועי"ז אנו יכולין להבין.

מד. איך מרומז במאמר זה מה שכתב רבנו הק' שע"י בחי' רעם אפשר להשיג בחי' שמחה?

והדר מפרש איך להשיג בחי' שמחה ע"י בחי' רעם, וזהו מסגי שיתין פרסי - היינו בחי' "קול רעמך בגלגל", "שיתין", זה בחי' גבורות הפוגעין בגלגלתא ונעשה ממנו רעמים - ואשתמע קלא זה בחי' הקול מעורר הכוונה בחי' "לא נבראו רעמים" וכו'.

(המשך ביאור מאמר רבב"ח בשבוע הבאה בעוה"ת)

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התגברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפנוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניכול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"מדינה של גהינם"

מישהו הגיע למרן החזון איש זי"ע ועכי"א אחרי שקמה המדינה הציונית בשנת תש"ח ואמר לו שהיה נוהג כל יום להגיד תהלים שיבוא משיח - ועכשיו שיש כבר מדינה אם צריך להמשיך להתפלל על ביאת המשיח - והחזו"א אמר לו שצריך עדיין להתפלל על ביאת המשיח - וכשיצא, החזו"א נענה בצחוק מר "יהודי מתפלל כל ימיו שג. יבוא ויגאלינו".

וכדאי לציין שמורינו הרב שליט"א ביהי רצון שאומרים אחרי ברכות השחר ומדינה של גהינם - הוא מוסיף ו'ממדינה של גהינם', (כי זה ברור שמדינה הכופרת בהשי"ת ובתורתו הקדושה אין לך גהינם חמור מזה).

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ר {פרש"י} אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

פרשת שמיני ~ כ"ז ניסן תשפ"ה ~ גליון תק"ז - שנה י"א

ד. "קח לך עגל", למה כתוב "לך"? (שהוא מיותר, שידוע שקרבן זה הוא שלו שהרי נאמר אחיו "ואל בני ישראל תדבר לאמר - עפ"י משכיל לדוד).

להודיע שמכפר לו הקב"ה על ידי עגל זה על מעשה העגל שעשה, (וזה קח 'לך' להנאתך, שבזה מכפר לו הקב"ה וכו' - עפ"י משכיל לדוד).

ה. "כי היום ה' נראה אליכם", מה מיוחד היום יותר מכל פעם שנראה להם כבוד ה' ולא הביאו קרבנות? (-עפ"י גור אריה).

כי היום ה' נראה אליכם - להשרות שכינתו במעשה ידיכם לכך קרבנות הללו באין חובה ליום זה.

ו. "ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח", למה כתוב 'קרב אל המזבח'? היה לו לומר 'עשה את המאריך' - עפ"י משכיל לדוד).

שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת!, (כלומר כך גזר השי"ת והוראת שעה הוא שאתה תקריב ולא תירא מכל חששותיך - עפ"י משכיל לדוד).

ז. "ועשה את המאריך", על מה הכוונה? עגל בן בקר (הנזכר לעיל בפסוק ב').

ח. "ואת עלתך", על מה הכוונה? איל.

ט. "קרבן העם", מה הוא קרבן העם?

שעיר עיזים ועגל וכבש, (עי' שי למורא למה רש"י מזכיר רק קרבנות אלו, הלא היה גם שור ואיל לשלמים ומנחה בלולה בשמן).

י. מה לומדים ממה שכתוב למעלה (בפסוק ג') "ועגל וכבש בני שנה"?

כל מקום שנאמר "עגל", בן שנה הוא, ומכאן אתה למד (משום שכאן לא היה צריך לפרש בני שנה, מדכתיב אצל עגל של אהרן 'בן בקר' וזה בודאי יותר משנה וממילא אצל ישראל

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

א. "ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו וגו', שמיני למה?

שמיני למילואים, (כי הפסוק הזה בא בהמשך לנאמר בפרשה הקודמת "כי שבעת ימים ימלא את ידיכם", ועל זה ממשיך "ויהי ביום השמיני" - עפ"י גור אריה).

ב. איזה יום בשנה זה היה? (מזה שלא כתוב ויהי אחר שבעת הימים, רואים שהיום הזה שהכתוב קראו יום השמיני יש לו חשיבות מיוחדת - עפ"י גור אריה).

הוא ראש חודש ניסן. שהוקם המשכן בו ביום, ויום זה נטל עשר עטרות השנויות בסדר עולם: א) ראשון למעשה בראשית = שהיה אחד בשבת. ב) ראשון לנשיאים = להקרבת הנשיאים לחנוכת הבית. ג) ראשון לשכון שכינה בישראל = דכתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ד) ראשון לאסור במה = כי מעכשיו הוא ראוי "לפתח אהל מועד", וכתוב ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו' (ויקרא י"ז ד'). ה) ראשון לכהונה = כי עד עכשיו היתה העבודה בבכורות. ו) ראשון לברכה = לברכת כהנים, כדכתיב וישא אהרן את ידיו. ז) ראשון לעבודה = לסדר עבודת ציבור, תמידים ושאר קרבנות של תרומת הלשכה. ח) ראשון לחדשים = כמ"ש 'ראשון הוא לכם לחדשי השנה'. ט) ראשון לאכילת קדשים = שיאכלו במחיצה, ועד עכשיו היו נאכלים בכל מקום. י) ראשון לירידת האש = שנאמר 'ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח'. (- עפ"י סדר עולם ופרש"י במס' שבת פ"ז:).

ג. "ולזקני ישראל", למה קרא לזקני ישראל?

להשמיעם שעל פי הדיבור אהרן נכנס ומשמש בכהונה גדולה ולא יאמרו מאליו נכנס.

שכתוב סתם "עגל" הוא בן שנה, אלה הכתוב ביאר כאן שכל "עגל" וכבש' בני שנה הם - עפ"י גור אריה).

יא. "ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה", מה מיוחד כאן שנוה משאר חטאות?

לא מצינו חטאת חיצונה (שנותן את דמה על מזבח החיצון) נשרפת, אלא זו ושל מילואים, וכולן על פי הדיבור, (אע"פ שבפרשת בהעלותך (במדבר ח' ח') מצינו עוד חטאת "פר חטאת הלויים" שהיא גם נשרפת, אבל שם אינו בכתוב בפירוש רק נלמד בדרש ממה שכתוב "ופר שני" מה ראשון נשרף אף זה נשרף ולא שייך לומר "מצאנו" ולכך לא הזכירו רש"י - עפ"י גור אריה).

יב. "וימצאו בני אהרן אליו את הדם", מה פירוש "וימצאו"? לשון הושטה והזמנה.

יג. "וישחטוהו ויחטאהו בראשון", מה כוונת הכתוב "ויחטאהו"?

עשהו כמשפט חטאת.

יד. "בראשון", מה הכוונה?

כעגל שלו, (רוצה לומר כחטאת הראשון שהביא אהרן).

טו. "ויקרב את העלה ויעשה כמשפט", מה הכוונה?

כמשפט - המפורש בעולת נדבה בויקרא, (זאת היא עולת חובה ולא מצינו שנתבאר בכתוב דינה ועשהה כמשפט עולת נדבה "סמיכה" ושאר משפטי עולת נדבה המפורשים בתחילת פרשת ויקרא, והלימוד מזה שכתוב "כמשפט" בפתח תחת הכ"ף שזה כאילו כתוב "כהמשפט" בה"א הידיעה המפורש בעולת נדבה - עפ"י לשון חיים).

טז. "ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה", מה הכוונה?

היא קמיצה, (אע"פ שכתוב "וימלא כפו", הייתי אומר שהוא שונה מקמיצה שבשאר המנחות ששם חופה רק שלש אצבעות על פס ידו וכאן הייתי אומר שצריך מילוי כל אצבעות היד, לכך כתב רש"י שהיא קמיצה כבכל מקום, שכן מוכח במס' מנחות דף ט': ודף י'. - עפ"י משכיל לדוד).

יז. "מלבד עולת הבוקר", מה הכוונה?

כל אלה (כל קרבנות הנזכרים ולא רק המנחה) עשה אחר עולת התמיד, (ואין הכוונה כאן "מלבד" - "חוץ" מעולת הבוקר - כמו במוסף ראש השנה שכתוב שם "מלבד עולת החודש ומנחתה ועולת התמיד ומנחתה", שא"כ היה צריך לומר גם כאן מלבד עולת החודש שהרי זה היה בר"ח ניסן - עפ"י ר"א מזרחי).

יח. "והמכסה", מה פירושו?

חלב המכסה את הקרב.

יט. "וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה", מה משמיענו בזה?

לאחר התנופה (שהניף הכהן החזות והשוק הימין שאז היה החזות למעלה והחלבים למטה), נתנן הכהן המניף לכהן אחר להקטירם, (והפכם כדי שהחזות שהיו עליונים יהיו למטה) נמצאו העליונים למטה.

כ. "וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם", מה ברכם? ברכת כהנים - "יברכך" יאר' ישא'.

כא. "וירד מעשת החטאת" וגו', מהיכן ירד? מעל המזבח.

כב. "ויבא משה ואהרן אל אהל מועד" וגו', למה נכנסו?

(רש"י מביא): מצאתי בפרשת מילואים בברייתא הנוספת על תורת כהנים שלנו, למה נכנס משה עם אהרן, ללמדו על מעשה הקטורת, (כי בכל שבעת ימי המילואים הקריבו רק את הקרבנות השייכים למילואים ולא הקטירו הקטורת שהיא קבועה לדורות כפי שלא הקריבו את התמידים שהם לדורות, וביום השמיני נכנס משה עם אהרן אל אהל מועד כדי ללמדו על מעשה הקטורת - עפ"י גור אריה).

כג. מהיכן מוכרח זאת?

או לא נכנס אלא לדבר אחר, הריני דן ירידה וביאה טעונות ברכה, (ירידה - הכוונה מה שכתוב "וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים" ושמה מפורש "ויברכם". ביאה - הכוונה "ויבא משה ואהרן אל אהל מועד" ולומדים מק"ו שטעונה ברכה, ומה ירידה שאינה טעונה רחיצת ידים ורגלים טעונה ברכה, ביאה שטעונה רחיצת ידים ורגלים אינו דין שטעונה ברכה), מה ירידה מעין עבודה, אף ביאה מעין עבודה, הא למדת למה נכנס משה עם אהרן - ללמדו על מעשה הקטורת.

כד. רש"י מביא עוד פירוש למה נכנסו:

דבר אחר כיון שראה אהרן שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל, היה מצטער ואומר יודע אני שכעס הקב"ה עלי ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל, אמר לו משה אחי כך עשית לי שנכנסתי ונתביישתי, מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה לישראל, (כי השכינה יורדת רק בשביל שפלותם ולב נשבר של הצדיקים, כמ"ש אני את דכא אשכון - ספה"ק).

כה. "ויצאו ויברכו את העם", מה ברכו אותם?

אמרו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו", יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם.

כו. מה היה שירדה השכינה בשביל זה?

לפי שכל שבעת ימי המילואים שהעמידו משה למשכן ושימש בו ופרקו בכל יום - לא שרתה בו שכינה, והיו ישראל נכלמים ואומרים למשה רבנו: כל הטורח שטרחנו שתשרה שכינה בינינו ונדע שנתכפר לנו עון העגל, לכך אמר להם "זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'", אהרן אחי כדאי וחשוב ממני שעל ידי קרבנותיו ועבודתו תשרה שכינה בכם ותדעו שהמקום בחר בו.

כז. "ויראו כל העם וירנו", מה פירושו?

כתרגומו: "ושבחו" - והללו את ה'.

"ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מהתנו" וגו'

מה היה תהפוך אצל נדב ואביהו

הריז'נער [רבי ישראל מרז'ין] בעירין קדישין מסביר פאן, אדם חושב שהוא צריך עכשו מדרגה
בזו, מדרגה בזו, מדרגה בזו, למה אני לא בכמה? למה אני לא למדן? למה אני
לא מתפלל טוב? למה אני לא זה?

מחדש פאן הריז'נער בעירין קדישין זה היסוד של כל היהדות, זה כל העבודה של האדם, כל
יום לעשות מעצמו אין חדש, אין מחדש. אפשר להגיד על זה שמי שהולך עם המחשבה הזאת
הוא לא יעשה שום טעות בחיים שלו, הוא ידע שכל הענין שלו זה להפוך מיש אין, זה העבודה
שלו, לא עכשו נהיה צדיק עכשו נהיה קדוש, אני אהיה למדן, אם תהיה מיש אין תהיה אין חדש
אז מפילא תהיה קדוש וטהור ולמדן והצדיק והפל.

ואומר הריז'נער שזה היתה העבודה של משה רבינו, וזה היתה הטעות של נדב ואביהו.

הרי לא קראו להם לנדב ואביהו, אבל הם אמרו מסתמא ה' קרא לנו, אפילו שעוד לא קרא
להם בכלל, אבל מסתמא ה' רוצה דוקא בנו, מסתמא אנחנו הרי נבחרים, מסתמא אנחנו
צריכים להוריד אש מהשמים. משה לא יכול, למה הוא לא יכול? אז אנחנו נוריד. והם היו באמת
גדולים.

וכותב הריז'נער שהיה חסיד אחד גדול שהתקרב לאיזה רבי אחד גדול, והרבי הזה כל יום
העלה אותו ודרגות, העלה אותו, והוא יותר עולה יותר עולה, רק עולה עולה עולה.
הוא הרגיש בלב חלל, הוא הרגיש פאן בלב משהו חסר, נכון הוא עולה מתפלל יותר
בדיקות יותר בכונה לומד יותר בעיון ויותר בהתמדה, אבל בלב עוד חסר משהו. הוא צריך
לחפש עוד צדיקים, אפילו שבאן היה התצלחה הכי גדולה, אבל פנראה שיש עוד משהו, אם בלב
מרגישים עוד חלל סימן שיש עוד משהו. הוא לא ידע אפילו מה זה, אבל צריך להיות עוד משהו.
יום אחד אחרי שהוא חפש הרבה הרבה הוא גילה צדיק, איך שהוא בא לצדיק הזה כל יום
הוא הרגיש שהוא יורד. כל יום הוא רק הרגיש שהוא פחות מאתמול ויותר גרוע מאתמול ויותר
רשע מאתמול ויותר לב נשבר יותר מאתמול.

מקודם הוא הבין שהוא רק עולה עולה עולה, ופה הרגיש כל יום יותר לב נשבר. הוא הרגיש
שהוא הגיע לאמת האמיתית. כל יום הרגיש שהוא יורד יורד יורד, עד סוף החיים. כל זמן
שהוא היה עם הצדיק הזה הוא רק כל יום הבין שהוא יותר גרוע ויותר גרוע. יותר גרוע מכל
יהודי, כבר יותר גרוע מכל הרשעים כל האפיקורסים מכל הגוים.

מביא פה הריז'נער שזה הטעות של נדב ואביהו, זה טעות של הרבה צדיקים לצערנו.
יש פה דק מהדק מהדק מהדק שצאנו לנו בזה שם השגה, זה נכתב כאילו בלשון פשוטה
לכאורה, אבל זה בא ללמד אותנו.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם, מלא רחמים, פתח לנו את אוצרך והשפע עלינו אור חדש ביום קדוש ונורא זה, שבו מאירה נשמת רבי שמעון בר יוחאי באור חדש, פותחת לנו את כל חרקים וממשיכה לנו השגות אלהות לכל השנה בלה, יום שבו מתגלית הנשמה שזכתה לתקן את חטא אדם הראשון בשלמות, עד שנאמר עליה: "נעשה אדם – נאמר בעבורך". ובה רבי שמעון בר יוחאי לחזיר את כל האורות לשרשן, אור גניז וטמיר וקדמון צח ומצחצה, שהם המשת הפרצופים של אדם קדמא, שתקנם בשלמות, עד שאפלו משה רבנו נזקק לו, כי פשעלה למרום – לחדר שנקרא "מרום", בו היו גנוזים חלוחות הקדושים, נתעברה בו נשמת רבי שמעון בר יוחאי במלחמתו עם מלאכי רום,

בבחינת "עלית למרום שבית שבי" (ראשי תבות שמעון בר יוחאי).

רבוננו של עולם, גדל העצה ורב העלילה, פינו מלא שירת הודיה על היום הנפלא שהורדת לעולמך, שהוא יום החלוא של רבי שמעון בר יוחאי, שבו חדרה וישון בכל החיכלות, חיות לכל העולמות, יום שבו כל מלאכי מעלה ששים ושמחים בהתגלות האורות החדשים והנפלאים. יום שכל שרפי מעלה אראלים ותרשישים מצפים לו בכליון עינים, מצפים להתגלות האורות החדשים והמחדשים, שנסתמו ונעלמו מאז חטא אדם הראשון. כי היה על אדם הראשון להוסיף שפלות וענוה, הכנעה ובושה, אימה ויראה, יותר ויותר מרגע לרגע, ולשיר להודות ולזמר משעת הברא ועד כניסת השבת, כמו שנאמר: "טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון", כדי לזכות עם כניסת השבת לפתיחת כל מקורות האור, עד "והיה אור תלבנה באור תהמה", לתקן על ידי כן שבירת הכלים, ולהמשיך את האור לכל התחומות והמחשבים. אך הוא לא עשה כן, אלא נסה להרקיע שחקים ולהמשיך את האור בלא תפלה ותחנונים, בלא זמר ושבחים. בבחינת עין הדעת, בבחינת "ולא יתבששו". הפסיק על ידי כן בין חכמה דאדם קדמא לחכמה סתימא דעתיקא קדישא. מאז שבירת חלוחות, לא היה מי שיתקן זאת, עד שנאצל נשמת רבי שמעון בר יוחאי הקדושה והנוראה, שגלתה שבכים תקונים, הנמשכים משבכים פנים, שבהם כלולים כל האורות הגנוזים מכתר דאדם קדמא, ובהם הפטול השלם לאור אין סוף, באפן שלא ידע האדם מעצמו כלל.

רבוננו של עולם, חוס ורחם עלינו והאר לנו את האור הנורא של סתרי אוריתא ביום קדוש ונורא זה, יום ל"ג בעמר, אשר בו מתגלית מחדש נשמת רבי שמעון בר יוחאי פתח שאת וביתר עז. כי כפי ירידת הדורות, כן חולכת ועולה נשמת רבי שמעון בר יוחאי עד אין סוף ועד אין חקר, כדי למשות מן המים הידונים את המים לשקע ביון מצולה.

אנא אבי, חוס ותנני בכח רבי שמעון בר יוחאי, יחיד מיחידי הדורות, שזכה להשלים דמות צלם תבניתו בתכלית השלמות. עזרני לנתק ולשבר, לעקר ולמגר את כל שלשלאות הפרזל שנקשרתי בהם, ופני להשתחרר מכל הפבלים שנסתפכתי ונלכדתי בהם, החולכים ומשתרגים ועולים על צוארי מיום אל יום ומרגע לרגע יותר ויותר, כי בכל שעה ושעה חולכים וגזרים ההרהורים הרעים השוטפים את לבי ומחי, ומי המבול המציפים את כל כלי. אנא הצילני מידם, פן יכסו כל החרים הגבוהים, פן לא תשאיר בי אף נקדה אחת שלא נשטפה עדיו במי המבול הידונים והנוראים. "מבעתי ביון מצולה ואין מעמה, באתי במעמקי מים ושבילת שטפתי". אנא אבי שבשמים הצילני מן ההרהורים הרעים הפולכים אותי מכל הכוונות, תן לי עצה פיצד להמלט מהם. כי כל העצות שמצאתי עד כה, עזרו לי רק לזמן מועט, ואחר כך שוב עטו עלי הרהורי ביותר, עד לא נתנוני השב את רוחי, באו מים עד נפש, אמרתי נגזרתי, שתני בבור תחתיות ומתחתיו, נפלתי לעמקי עמקים שלא נפל שם אדם מעולם. "כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול", בקעתי את כל הארץ בגפילותי, ואת התהום מרב חטאי, שקעתי יותר מקרה ועדתו, והגיהנום הפעורה מתחת מלפפת אותי מכל עברים. אני כאוד הנתון עדיו בתוך האש, והלחבות מקיפות אותו מכל צד ועבר.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק שמחזיר בתשובה נשמות נדחות

ב' אלפים-תתנ"ג) סיפור נורא זה סיפור השבוע יהודי שהגיע להתפלל עם מורינו הרב שליט"א השבוע וסיפר זאת להרה"ח ר' נ. ה. הי"ו ששמע זאת משני היהודים שאיתם היה המעשה, והסיפור הוא שפעם שלח מורינו הרב שליט"א אחד מתלמידיו שילך לכותל המערבי ויביא אורח למורינו הרב שליט"א - וזה היה מאוד מוזר בעיניו כי מה הענין שהרב שליט"א שולח אותו לחפש אורח עכשיו, והלך לכותל המערבי וראה שם שני אנשים ונגש אליהם ואמר להם שהצדיק הרב ברלנד שליט"א מזמין אותם - ואמרו לו שהם רוצים לבוא - אבל יש בעיה כי הם הגיעו כאן עם שני גויות (ר"ל) והנ"ל חזר למורינו הרב שליט"א ואמר לו זאת והרב שליט"א אמר אעפ"כ שהם ישאירו אותם בחוץ והם יכנסו לביתו וכן עשו הם הגיעו למורינו הרב שליט"א - והנה קרה דבר נורא הם קיבלו הרהורי תשובה מאותה פגישה עם הצדיק וחזרו בתשובה שלימה - והיהודים האלו סיפרו שאחרי זמן נתוודע להם שאותם שני גויות התגיירו ג"כ והם כיום מתנהגות כנשים צדקניות ולבושות בצניעות עצום כמו הדורות הקודמות - אין לנו שום מושג בגודלת נוראות צדיק דורינו שמחזיר עם ישראל באופן נורא ואיום עד כ"כ שמוציא נשמות תועות ממקומות הנדחות ביותר.

הצדיק יודע הכל מה שנעשה איתו ומוציאו מכל הצרות - (סיפור נורא נוראות שנשמע השבוע)

ב' אלפים-תתנ"ד) סיפור זה סיפר הרה"ח ר' מ. הי"ו ששמע זאת מבעל המעשה, שלפני שחזר בתשובה הסתבך עם מישוהו והיה ממש במצב של סכנת נפשות כי הנ"ל היה מאנשי עולם התחתון ורצה ממש להרגו, והיהודי הזה שמע שהרבה אנשים נוסעים לאומן על ר"ה והחליט ג"כ לנסוע אע"פ שהיה רחוק מיהדות - והגיע לאומן ונתוודע לו ג"כ ממורינו הרב שליט"א ורצה להכנס למורינו הרב שליט"א לספר לו על הצרה שיש לו אבל אמרו לו שא"א כעת להכנס אבל הוא התעקש שהוא רוצה דוקא להכנס - פתאום שומעים איך שהצדיק קורא לו בשמו "אוחנה" והצדיק יצא אליו ושם ראשו על הראש שלו ואומר ב"ה עכשיו חיסלנו אותו - וכמובן שכולם נבהלו מהרוח"ק העצום של הצדיק אף פעם לא דיבר איתו וגם עכשיו לא סיפר לו שום דבר רק הצדיק בעצמו אמר לו זאת. וההמשך של הסיפור הוא נורא נוראות אחר"כ מגיע לו ידיעה מביתו שהנ"ל פתאום מצאו אותו מת - והפלא הוא שעד כ"כ שהמשרה חושדת שהוא הרג אותו לכן הוא ברח לאומן (ואחר"כ נתברר האמת שזה רק ע"י כח הצדיק). יש המשך לסיפור זה ובעזה"י שבוע הבא

הכל בזכות ר' שמואל דוד פריימאן זצ"ל

(לזכרו של הרה"ח ר' ילון יצחקי זצ"ל - מותיקי תלמידי הצדיק (ליום היארציט בחוהמ"פ)

ב' אלפים-תתנ"ה) כדאי לספר קצת על הצדיק הזה שזכה להתקרב ליהדות ג"כ ממקומות רחוקים מקיבוץ חילוני מובהק עד כדי כך שהיה דוגמא של בעל תשובה שחז"ל אומרים עליהם במקום שבע"ת עומדים צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד ורק להסתכל על צורתו הקדושה היה אפשר לקבל הרהורי תשובה - וידוע שבתקופה שר' ילון התקרב למורינו הרב שליט"א, הרב שליט"א העביר את הישיבה הקדושה מבני ברק לירושלים עיה"ק וזה היה קראואן ברח' לפידות בשכונת בית ישראל והשי"ת סיבב שבשכנות היה גר יהודי יקר מאנשי ירושלים של מעלה מדור הקודם הגה"צ ר' שמואל דוד פריימאן זצוק"ל (היה יהודי גאון וצדיק מראשי נטורי קרתא) והוא זכה לעזור למורינו הרב שליט"א ממש במסירות נפלאה והוא ואשתו הצדקנית פתחו ביתם לרוחה בשביל הצדיק ותלמידיו והרב שליט"א היה יושב כל היום בישיבה הקדושה בתוך הקראון והרבנית תחי' היתה מגיעה לבית של משפחת פריימאן וישיבה המון זמן עם הצדקנית שמסרה נפשה לעזור לרבנית הצדקנית תחי' לקרב בנות ישראל ולהחזירם בתשובה, והרב שליט"א פעם הכריז באמצע אחד השיעורים בהתלהבות "הכל בזכות פריימאן" שכל הזכויות העצומות של קירוב רבבות יהודים בתשובה שמורינו הרב שליט"א עסק ויסד את הישיבה הקדושה "שובו בנים" זה נזקף לזכותו של הצדיק הנ"ל ואשתו הצדקנית - וכשנפטר ר' שמואל דוד זצ"ל הגיע ר' ילון יצחקי לנחם את המשפחה - וסיפר להם שם את חשיבותו העצומה של אביהם הצדיק.

התזמורת שמחזיר אנשים בתשובה

ב' אלפים-תתנ"ו) וכדאי לספר שידוע שהרה"ח ר' ילון יצחקי זצ"ל היה מהמנגנים של התזמורת הותיקה של "שובו בנים" (שהיה מורכב מכמה תלמידי הרב שליט"א שהיו מנגנים בקדושה ובטהרה, וקשה לתאר המחזה הנורא הוד לראות מנגנים צדיקים אלו כמו שירת הלויים בביהמ"ק) וכשחיתן הצה"ח ר' יודא לייב פראנק זצוק"ל (מזקני

חסידי ברסלב) את בתו והזמין את המנגנים האלו לשמח בחתונה והחתונה היתה במושב אורה הסמוכה לירושלים עיה"ק משום התקנה שיש מגדולי ירושלים עיה"ק לא לעשות תזמורת בירושלים עיה"ק מפני החרבן ביהמ"ק - אבל אחרי החתונה שאלו אחת מצדיקי ירושלים שמעתי שהיה תזמורת בחתונה של בתך (כי היו שסברו שהמושב "אורה" זה נחשב כמו ירושלים עיה"ק) וענה לו איני יודע לענות על זה - אבל מי שהיה שם בחתונה היה לו הרהור תשובה.

הצה"ק ר' דוד אבוחצירא שליט"א - מורינו הרב שליט"א הוא הצדיק היחידי בדור

ב' אלפים-תתנ"ז) דיבור נורא זה סיפר יהודי שהגיע לתפילת מעריב עם מורינו הרב שליט"א ששמע זאת פעם כשהיה בביתו של הצה"ק ר' דוד אבוחצירא שליט"א ושמע שהוא מדבר עם יהודי בנש"ק ובתוך דברים אמר לו בזה"ל הרב ברלנד הוא הצדיק היחידי בדור (ידוע מה שכתוב בספה"ק שיש בכל דור צדיק נורא יחיד בדורו, עי' בליקו"מ תורה ע').

התזמורת
של שובו בנים
בימים ההם
על גג הישיבה הק'
מול מקום המקדש

בעת מלחמת המפרץ
כשהיה אזעקה
בהוראת מורינו הרב שליט"א לעלות
לגג הישיבה בריקודים וכלי זמר
ולא להיכנס לחדר אטום

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות
ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכי"א ותלמידיו הקדושים
ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

שאגת גאון עוזינו מוהרנ"ת זי"ע ועכי"א (מספר "מכניע זדים")

(לרגל התחלת הזמן - ולנוכח הגזירות האיומות של שלטון הרשע להכניס בחיבלי התורה חכמות ולשונות העמים ר"ל)

א. בענין החושך ענן וערפל עמש שואה ומשואה צר ומצוק אשר מצאונו בימים האלה, אשר התגברו פריצי בני עמנו - רשעים מפורסמים אשר פורשים רשתות ומכמורות הרבה בספריהם הרעים אשר מחברים בכל עת, וכל קוטב כוונתם הרעה להמשיך את ישראל לדרכי אפיקורסות ופילוסופים - להפר ברית ישראל חם ושלוש, כאשר ידוע ונראה שכל החולכים בדרכיהם פורקים עול לגמרי וכו' וכו'.

ב. וכבר דיברנו הרבה מזה בכמה מקומות להתרחק מהם יותר מהרחקות בעלי ראתן, אך ידעתי כי הכסילים מאנו לשמוע ולא יועילו להם דברינו אלה ולא דברי רבים וגדולים ממני, אך אף על פי כן לא יכולתי להתאפק, אולי ימצאו מחמישים עשרה אשר עדיין לא נלכדו ברשתיהם, אולי ינצלו אחדים מהם על ידי דברי אלה, על כן את כל אשר תמצא ידי לדבר בזה חובה לדבר.

ג. והנה זה סמוך ראיתי אחד טמא מדבר, שמו ידוע ש.ב. ימ"ש ונמחה זכרו, בהעתקתו ספר אחד בהקדמתו האריך בטינוף חלקלקות דבריו הטמאים המלאים אפיקורסות מתחילה עד סוף וכל דבריו להביא ראיות מדברי רבותינו ז"ל שצריכין ללמוד לשונות שלהם. וכל דבריו חמה מהבל יחד, כי היעלה על דעת שכשלאשר נמצא אחד שצמחה ישועה על ידו על ידי שהיה מבין בלשונם, שמחמת זה יהא חובה על כל ישראל ללמוד לשונותם, הלא מצינו כמה אנשים שמבינים לשונותם ולא באתה תשועה על ידם, וגם מצינו רוב הצדיקים שהושיעו לישראל ולא יכלו לדבר כן בלשונותם. ואם נמצא צדיק אחד שהבין לשונותם, מחידוש לא ילפינן.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א - והרבנית תהילה בת לאה תחי'